

Phẩm 2: ĐA VĂN

Thế Tôn bảo Phú-lâu-na:

–Bồ-tát có bốn pháp hay tu tập Bảo tạng đa văn, ví như biển lớn không bao giờ khô cạn, thường có thể tu tập Bảo tạng đa văn hay ở nơi các pháp được nghĩa quyết định, hay ở nơi các ngữ ngôn giỏi biết chương cú. Những gì là bốn?

1. Bồ-tát cầu học mười hai thể loại kinh, cầu học rồi đọc tụng, đọc tụng rồi ghi nhớ, ghi nhớ đúng rồi thực hành theo.

2. Bồ-tát ở trong tất cả pháp không nơi nương tựa, dù nhập thiền định mà không có chỗ nương tựa, vì không có chỗ nương tựa nên ở trong các pháp được trí chẳng trụ, được trí chẳng trụ rồi ở trong các pháp được trí kiến không ngại. Vì sao? Vì không có pháp bị tham làm chướng ngại.

3. Bồ-tát do pháp nhân duyên mà niệm Phật và niệm Phật pháp. Lúc niệm Phật và niệm Phật pháp, Bồ-tát chẳng thấy có pháp được tham ái. Vì chẳng tham ái nên ở nơi tất cả pháp lòng không chấp trước. Vì không chấp trước tất cả pháp nên Bồ-tát ở nơi sự vấn đáp đều không chướng ngại.

4. Bồ-tát thành tựu vô sở đắc từ ở nơi việc làm đều không ngại. Vô sở đắc từ tức là chẳng nhận thọ các sự tướng. Vì sao? Vì nếu trụ tướng này hay trụ tướng kia thì hoặc sinh tham dục hoặc sinh sân khuể hoặc sinh ngu si: Trụ tướng, sự tướng vật tướng, ấm tướng, nhập tướng, giới tướng, pháp tướng, phi pháp tướng đều hoặc sinh tham dục sân khuể ngu si. Phạm có nhận thọ sự tướng đều gọi là tà kiến. Bồ-tát đều diệt tất cả tướng mà tu tập tâm Từ.

Vì chúng sinh bại hoại nên tướng cũng bại hoại, vì tướng bại hoại nên sự cũng bại hoại, vì sự bại hoại nên quan điểm cũng bại hoại. Bấy giờ Bồ-tát hoại tất cả pháp mà tu tập tâm Từ. Từ như đây gọi là vô sở đắc từ, cũng gọi là Pháp từ và Phật từ. Tại sao gọi là Phật từ, vì không tạo tác, không hư hoại vậy, vì như thật thông đạt tất cả pháp.

Phú-lâu-na bạch:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào gọi là như thật thông đạt tất cả pháp?

Đức Phật dạy:

–Này Phú-lâu-na! Chỗ được thông đạt đó chẳng nói là pháp, chẳng nói là phi pháp. Vì sao? Vì nếu nói có pháp thì tức là phi pháp. Nếu ở nơi pháp hữu, pháp vô mà không có phi pháp thì ở trong ấy không có hý luận, nếu không hý luận thì gọi là Niết-bàn. Ông quan sát kỹ coi là cực xa hay cực gần?

–Bạch Thế Tôn! Chẳng xa chẳng gần. Vì sao? Vì nghĩa như vậy không phương không chỗ không trong không ngoài.

–Này Phú-lâu-na! Đúng như vậy, Như Lai ở nơi pháp tác số.

–Bạch Thế Tôn! Ở nơi pháp nào mà Như Lai vì nó tác số?

–Này Phú-lâu-na! Như các phạm phu chấp trước các pháp, Đức Như Lai chẳng được chẳng tu, chẳng chứng, chẳng thông đạt, pháp như vậy Như Lai vì nó tác số.

Này Phú-lâu-na! Các pháp số ấy chẳng để phân biệt pháp. Nay vì ông mà nói pháp Tịch diệt đệ nhất có thể nhiếp được Phật đạo.

Này Phú-lâu-na! Đời sau có người ưa theo thế lợi, nếu nghe kinh này họ chẳng thích nghe nhận.

Này Phú-lâu-na! Bồ-đề này của Phật, các ông chỉ do nơi âm thanh chương cú mà biết chút ít thôi, còn nghĩa thú trong ấy các ông chẳng biết. Nghĩa thú ấy sâu xa chẳng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thể lấy lời mà tuyên bày được, chỉ có người trí mới có thể khế hội được thôi.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Người chẳng biết được nghĩa
Nghe Phật pháp sâu khổ
Nếu người biết được nghĩa
Như Lai làm thầy họ.
Người được Phật làm Thầy
Thì ưa cầu Niết-bàn
Không có lòng tranh cãi
Hay suy gẫm chánh pháp.
Trong ấy không pháp sinh
Cũng không có pháp diệt
Không sinh cũng không diệt
Là thật tướng các pháp.
Nếu pháp đã không sinh
Thì không có tác khởi
Thị phi cùng nhất, dị
Trong pháp ấy đều không.
Đây gọi là Niết-bàn
Trong ấy không có diệt
Nếu nói quá xa, gần
Hai thứ ấy đều không.
Nếu người biết được không
Thì gọi biết Niết-bàn
Nếu người biết Niết-bàn
Thì gọi đệ tử Phật.*

Này Phú-lâu-na! Bồ-tát có bốn pháp này thì có thể tu tập Bảo tạng đa văn, có thể ở nơi các pháp được nghĩa quyết định, ở nơi ngữ ngôn giỏi biết chương cú, giống như nước biển chẳng bao giờ cạn hết được.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Thường muốn cầu đa văn
Được chư Phật khen ngợi
Được thật nghĩa quyết định
Vì thế như biển lớn.
Có thể trong một chữ
Và với nghĩa một câu
Suốt ngàn vạn ức kiếp
Diễn nói mãi không cùng.
Thế nên cầu chánh pháp
Cầu được rồi suy gẫm
Chớ tham lấy pháp tướng
Được Phật khen chẳng tham.
Tưởng nhớ chư Như Lai
Và nhớ nơi chánh pháp
Chẳng dùng lòng tham tranh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mà cầu nơi Đạo Sư.
Thường nơi các chúng sinh
Tu hành lòng Từ mẫn
Mà chẳng chấp chúng sinh
Tất cả pháp tan biến.
Bồ-tát danh tiếng lớn
Tu tập pháp như vậy
Mau được Đà-la-ni
Đa văn từ đây sinh,
Giống như tánh hư không
Không tăng cũng không giảm
Pháp tánh cũng như vậy
Không tăng và không giảm.
Phật dùng sức trí tuệ
Thuyết pháp vô lượng kiếp
Thuyết pháp vô ương số
Còn chẳng gọi là thuyết.
Hết thấy tánh chúng sinh
Đều khiến được thân người
Đều cùng tu xuất gia
Đa văn như A-nan.
Bồ-tát Đà-la-ni
Vì tất cả người ấy
Thuyết pháp ngàn ức kiếp
Trí tuệ vẫn mặc nhiên.
Trí tuệ Phật vô đẳng
Như hư không vô lượng
Hư không không sinh khởi
Trí tuệ cũng như vậy.
Như rồng chẳng lấy nước
Mà hay mưa nhiều nước
Nước ấy không chỗ trụ
Mưa xuống không cùng tận.
Bồ-tát cũng như vậy
Được Đà-la-ni này
Các pháp không chỗ trụ
Thuyết pháp không cùng tận.
Thế nên cầu đa văn
Cầu rồi chánh tư duy
Dùng pháp duyên niệm Phật
Đa văn từ đây sinh.
Lòng Từ khắp mọi nơi
Diệt tan tướng chúng sinh
Cũng diệt các pháp tướng
Đa văn từ đây sinh.

M